Мама.Твір-опис 7 клас

Є така народна оповідка: одного разу маленька дівчинка загубилася на ярмарку і стала розшукувати свою маму. Люди почали розпитувати дівча, яка ж у неї мама, яка в неї зовнішність, щоб допомогти дівчинці. І з'ясувалося, що її мама — найкраща у світі: руки в неї найніжніші, очі — найдобріші, лице — найкрасивіше, голос — найкращий, наймиліший. І взагалі, її мама — найкраща у світі.

Яким же було здивування людей, коли мама врешті знайшлася: звичайна жінка з натрудженими руками, у якої просте обличчя з втомленими від безсоння очима, непоказна зачіска. Радості маляти не було меж, мама теж плакала від радості. Нічого дивного, для дитини мама — найкраща, найпрекрасніша, найвродливіша.

І моя мама — найкраща у світі. У неї добрий погляд карих очей, у яких інколи з'являються іскорки, коли вона чимось невдоволена чи гнівається. Але її гнів (я впевнений у тому) — несправжній, він не йде з глибини душі, а десь зовні знаходиться. Невеличкі вуста випромінюють лагідну посмішку, але я вже знаю: коли вуста стиснуті — мама прийняла якесь рішення, і ніхто не переконає її змінити його. Весь вираз трохи аскетичного обличчя випромінює невсипну турботу. Інколи вона мені нагадує пташку, яка ладна будь-якої миті спурхнути на порятунок своїх діток чи ще когось. А скільки відтінків має її голос! Від дзвінкого, як джерельце, до вуркотливого, як у голубки; таким голосом вона розповідала в дитинстві нам казки, а зараз, присівши на краєчок ліжка, вислухає про всі негаразди, заспокоїть, дасть пораду і запевнить, що все буде добре.

Я дуже співчуваю тим, у кого немає мами. А всім іншим хочу побажати, аби вони пам'ятали про те, що наші батьки житимуть довше, якщо ми будемо дорожити кожною їхньою хвилиною, дбатимемо про їхній спокій і добрий настрій.